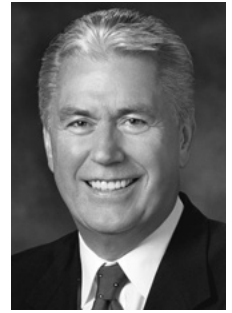

Prezidentas
Dyteris F. Uchtdorfas
Antrasis patarėjas
Pirmojoje Prezidentūroje

Saugiai nusileiskime turbulencijos sąlygomis

Neseniai mudu su žmona Hariete stebėjome didingų lėktuvų nusileidimą. Buvo vėjuota diena, ir besileidžiančius lėktuvus plakė stiprūs vėjo šuorai, dėl kurių kiekvienas besileidžiantis lėktuvas nukrypdavo nuo kurso ir trukčiojo.

Mums stebint šias gamtos ir lėktuvų grumtynes, prisimčiau savo skraidymo mokyklą ir ten išmokus principus, kurių vėliau mokiau kitus pilotus.

„Turbulencijos metu nesigalynėkite su valdymu, – sakydavau jiems. – Likite ramūs; nereaguokite per stipriai. Žvilgsnį sutelkite į centrinę nusileidimo tako liniją. Jei nukrypote nuo norimo kurso, pasitaisykite greitai, bet atsargiai. Pasitikėkite savo lėktuvo galimybėmis. Tęskite, kol perskrisite turbulenciją.“

Patyrę pilotai supranta, kad jie negali visada kontroliuoti aplinkybių. Jie negali išjungti turbulencijos. Jie negali sulaukyti lietaus ar sniego. Jie negali sustabdyti vėjo ar pakeisti jo krypties.

Bet jie taip pat supranta, kad negalima išsigąsti turbulencijos ar stiprių vėjų, o ypač tapti jų paralyžiuotais. Kad saugiai nusileistume nepalankiomis sąlygomis, reikia likti teisingame kelyje ir laikytis jo kaip galima geriausiai.

Stebėdamas vieną po kito nusileidžiančius lėktuvus ir prisimindamas principus, kuriuos išmokau pats būdamas pilotas, pagalvoju, ar negalime šių principų pritaikyti savo kasdieniniam gyvenimui.

Negalime visada kontroliuoti audrų, kurias gyvenimas atneša į mūsų kelią. Kartais reikalai tiesiog nesiklosto taip, kaip mes norėtume. Galime pasijusti mėtomi ir vėtomi nusivylimo, abejonės, baimės, liūdesio ar streso turbulencijos.

Tokiais atvejais lengva pakliūti į tų nepageidaujamų įvykių sūkurį ir leisti sunkumams užvaldyti mūsų mintis. Yra pagunda dėmesį sutelkti į patiriamus sunkumus, užuot jį sutelkus į Gelbėtoją ir liudijimą apie tiesą.

Bet tai nėra geriausias būdas keliauti per gyvenimo iššūkius.

Taip, kaip patyręs pilotas savo dėmesį sutelkia ne į audrą, o į centrinę nusileidimo tako liniją ir teisingą ratų kontakto vietą, taip ir mes savo dėmesį turėtume sutelkti į savo tikėjimo centrą – Gelbėtoją, Jo Evangeliją, mūsų Dangiškojo Tėvo planą ir į savo galutinį tikslą – saugiai pasiekti savo dangiškuosius namus. Turėtume pasitikėti Dievu ir savo pastangas sutelkti tam, kad išliktume mokinystės kelyje. Savo žvilgsnį, širdį ir mintis turėtume sutelkti į tokį gyvenimą, kokį žinome turį gyventi.

Tikėjimo ir pasitikėjimo Dangiškuoju Tėvu parodymas per džiugų Jo įsakymų vykdymą atneš mums laimę ir šlovę. Ir jei liksime kelyje, mes įveiksime bet kokią turbulenciją, – kad ir kokia stipri ji atrodytų, – ir saugiai sugrįšime į savo dangiškus namus.

Ar dangus aplink mus giedras, ar pilnas grėsmingų debesų, kaip Jėzaus Kristaus mokiniai, mes pirmiausia

ieškome Dievo karalystės ir jo teisumo, žinodami, kad jei tai darysime, visa kita, ko mums reikia, bus parūpinta. (žr. Mato 6:33).

Kokia svarbi gyvenimo pamoka!

Kuo daugiau galvosime apie savo sunkumus, vargus, abejones ir baimes, tuo sunkesnė gali tapti padėtis. Kuo labiau susitelksime į savo galutinį tikslą ir mokinystės kelio teikiamą džiaugsmą – mylėti Dievą, tarnauti savo artimui, – tuo didesnė tikimybė, kad mums pavyks įveikti sunkumų ir turbulencijos laikotarpius.

Brangūs draugai, kad ir kaip baisiai kauktų aplink mus mirtingojo gyvenimo vėjai, Jėzaus Kristaus evangelija visada siūlo geriausią taką saugiai nusileisti mūsų Dangiškojo Tėvo karalystėje.

KAIP MOKYTI PAGAL ŠIĄ ŽINIĄ

Prezidentas Uchtdorfas mums pataria „pasitikėti Dievu ir savo pastangas sutelkti tam, kad išliktume mokinystės kelyje“. Galite paklausti tų, kuriuos mokote, kaip jie liko susitelkę „į savo galutinį tikslą ir mokinystės kelio teikiamą džiaugsmą“ tais atvejais, kai susidūrė su išbandymais. Galite pakviesti juos pagalvoti, kaip jie galėtų susitelkti į savo liudijimą apie Kristų sunkumų laikais ir pamaldžiai nuspręsti, kaip pritaikyti vieną ar kelias iš tų idėjų savo gyvenime.

JAUNIMAS

Mano liudijimo pamatas

Dženifer Viver

Kai buvau 16-os metų, draugė atėjo į mano namus su misionierėmis. Praėjus mėnesiui po mano pirmo pokalbio, visi mano klausimai buvo aiškiai atsakyti. Jaučiau Šventąją Dvasią, liudijančią apie sugražinimo žinios tikrumą. Iki tol niekada taip nesijaučiau ir žinojau, kad visa tai tiesa.

Tačiau patyriau žymiai daugiau atmetimo ir pasipriešinimo nei bet kada anksčiau. Jaučiausi vieniša, pavargusi ir sutrikusi. Jei elgiausi teisiai, tai kodėl susidūriau su tokiu priešišku? Negalėjau suprasti, kaip mano sunkumai galėjo išeiti man į naudą. Misionierės pamokė mane pasninkauti ir melstis, net mokyklos metu. Kai situacija tapdavo nepakeliama, aš išliedavau savo širdį maldoje ir iš karto pajusdavau Dvasios paguodą.

Mano krikšto savaitė buvo kupina išbandymų. Mano viršininkas grasino mane atleisti, jei eisiu į savo krikštą užuot kažką pavadavusi darbe, papuoliau į ligoninę dėl inkstų akmenligės, o mano tėveliai paprašė mane palikti namus. Užgriuvus tokiai daugybei dalykų, kurių negalėjau kontroliuoti, galėjau padaryti vienintelį dalyką – kreiptis į Viešpatį.

Visi tie išbandymai *išsisprendė* mano labui. Jie padėjo man suprasti evangelijos doktrinas, o tai suteikė man liudijimo pamatą.

Autorė gyvena Idaho valstijoje, JAV.

Santuoka paskirta Dievo

Pamaldžiai išnagrinėkite šią medžiagą ir stenkitės suvokti, ką reikia aptarti. Kaip dokumento „Šeima. Pareiškimas pasauliui“ supratimas sustiprins jūsų tikėjimą Dievu ir palaimins tas, kuriomis rūpinatės per lankomąjį mokymą? Daugiau informacijos ieškokite tinklalapyje reliefsociety.lds.org.

Tikėjimas, šeima, parama

Pranašai, apaštalai bei vadovai ir toliau iškilmingai pareiškia, „kad santuoka tarp vyro ir moters yra paskirta Dievo ir kad šeima yra Kūrėjo plano jo vaikų amžinajam likimui šerdis.“¹

Vyresnysis D. Todas Kristofersonas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo sakė: „Šeima, paremta vyro ir moters santuoka, sukuria tinkamiausią aplinką Dievo planui tarpti. [...]

Nei mes, nei bet kuris kitas mirtingasis negali pakeisti tos dieviškos santuokos tvarkos“².

Visuotinė Merginų organizacijos prezidentė Bonė L. Oskarson sakė: „Kiekviena, nepriklausomai nuo vedybinės padėties ar vaikų skaičiaus, galime būti šeimos pareiškime aprašyto Viešpaties plano gynėja. Jei toks yra Viešpaties planas, toks turėtų būti ir mūsų planas!“³

Vyresnysis Kristofersonas tęsė: „Kai kurie iš jūsų nepatiriate santuokos palaiminimų dėl tokių priežasčių kaip galimybių trūkumas, potraukis tai pačiai lyčiai, fizinė ar protinė negalia arba tiesiog nesėkmės baimė. Arba jūs buvote

susituokę, bet ta santuoka iširo. [...] Kai kurie iš jūsų, kurie susituokę, negalite susilaukti vaikų. [...]

Bet ir tokiais atvejais [...] kiekvienas gali prisidėti prie dieviško plano įgyvendinimo kiekvienoje kartoje.“⁴

Papildomos Raštų ištraukos

Pradžios 2:18–24;
1 Korintiečiams 11:11;
Doktrinos ir Sandorų 49:15–17

Gyvos istorijos

Brolis Laris M. Gibsonas, buvęs pirmasis patarėjas visuotinėje Vaikinių organizacijos prezidentūroje, prisimena dabartinės savo žmonos Šerlės žodžius:

„Myliu tave, nes žinau, kad tu myli Viešpatį labiau nei mane.“ [...]

Jis pasakoja: „Tas atsakymas palietė man širdį. [...]

ir aš norėjau, kad ji visada jaustų, kad aš myliu Viešpatį labiau už viską.“⁵

Vyresnysis Deividas A. Bednaris iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo mokė: „Viešpats Jėzus Kristus yra santuokos sandoros santykių centre. [Įsivaizduokite], kad

Gelbėtojas yra šio trikampio viršuje, moteris viename apatiname šio trikampio kampe, o vyras kitame apatiname kampe. Susimąstykite, kas nutinka santykiuose tarp vyro ir moters, kai jie kiekvienas asmeniškai ir nuosekliai „atei[na] pas Kristų ir tobulė[ja] jame“ (Moronio 10:32). Dėl Išpirkėjo ir per Jį vyras ir moteris priartėja vienas prie kito.“⁶

IŠNAŠOS

1. „Šeima. Pareiškimas pasauliui“ (35602 156).
2. Žr. D. Todas Kristofersonas, „Kodėl santuoka, kodėl šeima?“ 2015 m. balandžio mėn. visuotinės konferencijos medžiaga.
3. Bonė L. Oskarson, „Pareiškimo apie šeimą gynėjos“, 2015 m. pavasario visuotinės moterų sesijos medžiaga.
4. D. Todas Kristofersonas, „Kodėl santuoka, kodėl šeima?“, 2015 m. balandžio mėn. visuotinės konferencijos medžiaga.
5. Larry M. Gibson, „Fulfilling Our Eternal Destiny“, *Ensign*, Feb. 2015, 21–22.
6. David A. Bednar, „Marriage Is Essential to His Eternal Plan“, *Liahona*, June 2006, 54.

Apsvarstykite

Kaip aš asmeniškai ir nuolat stengiuosi „ateiti pas Kristų“?